

I.C.Stridsklev
Håvundvn.125
3715 SKIEN 7.4.96
tlf 35 52 18 13
tlf 35 58 31 09

Til debattredaktør Dørnes:

Håper Varden har plass til denne kommentaren med grunner for at få NS-folk og frontkjempere støtter Norges Røde Kors!

ICS

FRONTKJEMPERE, FRONTSØSTRE OG NORGES RØDE KORS.

Takk for Vardens omtale 20.3 av "Folk og Land", 45.årgang nr.2. Der gjengis en tysk etterlysning av norske frontkjempere, særlig med spørsmål om motiver. Under 2.Verdenskrig falt det omtrent 1000 frivillige norske soldater i fremmed lands uniform på hver side, etter at Norge hadde kapitulert 10.6.1940. Av disse falt neppe fler for Hitler enn for Stalin. De fleste mente nok heller at de falt i kamp **mot** Stalin/kommunismen eller Hitler/nazismen. Felles for dem var at de mente å kjempe for å gjenvinne Norges frihet. I tillegg var det ifølge min spørreundersøkelse blant frontkjempere viktig for mange av dem å hjelpe Finland. Hvis en mann bokstavelig talt har satset liv og lemmer for fedrelandets frihet, vil straff for det neppe føre til at han føler skam over seg selv, sine frontkamerater og sin innsats. Straff vil heller føre til at han mister respekten for dem som fordømmer hans innsats. Det gjelder særlig så lenge frontkjempere ikke blir gitt mulighet for å gi uttrykk for hva de mener. Det er godt de begynner å få anledning til det! For frontkjempere har et av de klareste tegn på det norske samfunns urettferdighet vært at Norge som det eneste land i verden dømte og straffet frontsøstrene. De satset livet i det internasjonale Røde Kors' tjeneste, for å lindre lidelser hos venn og fiende der det trengtes mest: På Østfronten. Minst 20 falt, derav en fra Skien. Selv om mange hadde rådført seg med Norges Røde Kors før de dro ut, slo organisasjonen hånden av dem da de kom hjem. De ble dømt til opptil 3,5 års tvangsarbeid samt inndragning av det de eide, tap av stemmerett osv. Norges Røde Kors presterte ifjor å gi ut sin krigshistorie uten å nevne frontsøstrene. Knapt noen andre i Norges Røde Kors gjorde tilsvarende innsats i samsvar med Røde Kors ånd. Etter krigen satt en del frontkjempere i alliert fangenskap, under svært usle forhold. Der var bl.a. alvorlig matmangel. Enkelte frontkjempere fikk gitt beskjed hjem om at de levde og hvor de var. Da pårørende ville sende pakker gjennom Røde Kors, satte Norges Røde Kors betingelsen at det først måtte skaffes attest for "Nasjonal holdning" for fangne frontkjempere!

Hvis det i etterkrigstiden ble funnet opplysninger om døde nordmenn i Europa "på gal side", ga Norges Røde Kors beskjed om det til Landssvikpolitiet så lenge det eksisterte, siden til annet politi. Dette gjaldt uavhengig av kjønn, og om det var spebarn eller mennesker som ville vært 100 år da meldingen ble sendt. Det er ukjent om pårørende fikk beskjed. Da det tyske Røde Kors var begynt å komme til hektene etter krigen, sendte det forespørsel til søsterorganisasjonen i

Norge, om norske krigsinvalider fra Østfronten trengte hjelp, og om Norges Røde kunne formidle denne hjelpen. Det ville Norges Røde Kors ikke, men de henvendte seg i det minste til "Folk og Land". Det førte til at frontkjemperne dannet sin egen sosiale hjelpeorganisasjon.

I fangeleirene i Norge, der forholdene aldri var verre enn sommeren 1945, anså dengang en del vakter det som sin rett/plikt å skyte med skarpt mot vinduene der fangene satt. Også folk med Røde Kors armbind er observert i slik aktivitet. Det skal mye til før Norges Røde Kors blir rehabilitert i frontkjempernes øyne!

I.C.Stridsklev

Helt
Håper dette også kan være med
H. Stridsklev